

Villa sancti Martini

Šolski časopis OŠ Šmartno pod Šmarno goro

september, oktober, november in december 2020, št. 1 (21. 12. 2020)

Pozdravljeni, bralci časopisa Villa sancti Martini!

Pred nami je prva letošnja številka šolskega časopisa Osnove šole Šmartno pod Šmarno goro Villa sancti Martini. Časopis se je začel snovati na začetku šolskega leta v okviru predmeta šolsko novinarstvo. Učenci in učenke tega predmeta so pridno zgrabili za delo in se začeli učiti prvih novinarskih veščin. Nastali so prvi intervjuji, križanke, ankete ... Rubrike našega časopisa so počasi začele dobivati imena in se začele vsebinsko bogatiti.

Danes je pred vami številka, ki vsebuje kar tri zanimive intervjuje z učenci naše šole, v rubriki *Iz domače skrinje* boste lahko našli zanimivo preoblikovane motive iz našega ljudskega izročila, v rubriki *Zrcalce, zrcalce na steni povej* boste lahko ob branju razmišljanj in osebnih pripovedih naših učencev širili svoja miselna obzorja, v *Jezikovnem kotičku* boste lahko obnovili vaše znanje tujih jezikov in se navdušili nad ustvarjalnostjo naših učencev, v rubriki *Rima pesnika Iovi* pa si misli spočili ob branju pesmi. Štiri samostojne strani smo namenili štirim zanimivim slikam v naravi, ki so jih ustvarili štirje učenci četrtega razreda. Na koncu pa vas čaka še novoletna nagradna križanka.

Zahvaljujem se vsem pridnimi učencem, ki ste prispevali svoja dela, si vzeli čas in pomagali ustvariti prvo številko našega časopisa, in vsem učiteljicam, ki spodbujate učence k delu in ustvarjalnosti, zahvaljujem se za poslana dela učencev za prvo številko časopisa učiteljicam Alenki Degen, Admiri Ćosić, Ester Beguš in Katarini Oblak Vidic.

Želim vam prijetno branje in mirne praznične dni.

Maja Komjanc, mentorica

Uredniški odbor časopisa Villa sancti Martini: Lana Žalac, Gal Korenč, Gašper Burgar, Grega Roter, Jan Žan Mesojednik in mentorica Maja Komjanc

Avtorica risbe na naslovnici: Sara Mavrič

Izbor likovnih prilog 1, 2, 3 in 4: Alenka Degen

Oblikovanje: Maja Komjanc

Tehnična pomoč pri fotografiranju: Admira Ćosić

Šmartno, 22. 12. 2020

VSEBINA

DOŽIVETJA: Moj nepozaben dan – doživljajski spis (Matjaž Merše, str. 4) ✨ **Medvedje Brdo – vtisi s tabora** (Katarina Cedilnik, str. 5)

INTERVJU: Sara Bilban – gorska tekačica – intervju (Sara Marvič in Niki Hladnik, str. 6) ✨ **Lana Žalac** – mlada plavalka – *intervju* (Maruša Malovrh, str. 8) ✨ **Najboljši v badmintonu – intervju z Rokom Trampužem** (Gal Korenč, str. 10)

IZ DOMAČE SKRINJE: Kozolec – nemi pričevalec naše kulturne dediščine – anketa (Sara Mozetič in Lana Aleš, str. 12) ✨ **Intervju z volkodlakom – strip** (Sara Mavrič in Sara Bilban, str. 14) ✨ **Desetnica sreča lepo Vido – pesem** (Matjaž Merše, str. 15) ✨ **Srečanje desetnice in lepe Vide – strip** (Svit Petač, str. 16)

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ: Lenega čaka strgan rokav, pal'ca beraška, prazen bokal – misli ob branju Vodnikove pesmi (Sara Mavrič, str. 18) ✨ **Jaz in moja pot v Slovenijo – kratak spis** (Belmina Samardžić, Jade Chloe Frezard, Izak Gayen, Maid Tahirović in Mark Frolov, str. 19) ✨ **Nikoli ne obupaj – osebna pripoved** (Izak Gayen, str. 21) ✨ **Kaj je svoboda – izbor misli** (Ana Žohar Jeras in sošolci, str. 23) ✨ **Kaj mi pomenita družina in dom – izbor misli** (Laura T. Virant, Aleš Dijanošič, Špela Gornik, str. 24)

JEZIKOVNI KOTIČEK: Was möchtest du trinken – der Comic (Pia Sečnik, str. 25) ✨ **Was möchtest du essen? – der Comic** (Pia Sečnik, str. 26) ✨ **Das Faultier in dem Restaurant des Lamas – der Comic** (Brin Volovšek, str. 27) ✨ **Die Brezel, der Tee und das Kipferl – der Comic** (Brin Volovšek, str. 28) ✨ **Wie komme ich zum/zur ... - Spiel mit uns!** (Eva Snel, str. 29) ✨ **Astérix et Obélix – la bande dessinée** (Maruša Malovrh, str.30) ✨ **Chez le Docteur - le dialogue** (Nikolaj Volovšek, str. 30)

RIMA PESNIKA LOVI: Ljubljana (Oskar Anžin, str. 31) ✨ **Pri čebelah glavna je matica** (Matic Erzar, str. 32) ✨ **V besedi mizar se skriva miza** (Lana Aleš, str. 33) ✨ **Lačni mizar** (Matic Pavšek, str. 33) ✨ **Živ žav** (Patricija Urbas, str. 34) ✨ **Korona pesem** (Brin Volovšek, str. 35)

NAGRADNA NOVOLETNA KRIŽANKA (Gal Korenč, str. 3)

Moj nepozaben dan – *doživljajski spis*

Letošnje počitnice so bile posebne na svoj način. Zaradi nenavadnih razmer se letos nismo odpravili na morje, zato sem večino počitnic preživel doma in v hribih.

Nek večer se je oče odločil, da bi lahko svojo kondicijo postavil na preizkus. Ker je zame najvišji vrh Slovenije že osvojen, me je zelo mikala naslednja visoka vzpetina – Škrlatica.

Vstala sva ob petih zjutraj, se pripravila za pot in se odpravila na izhodišče. Čeprav je bila zgodnja ura, je bilo parkirišče že polno. Na ramena sem si optal nahrbtnik in z očmi, uprtimi v vrh, sem začel pot.

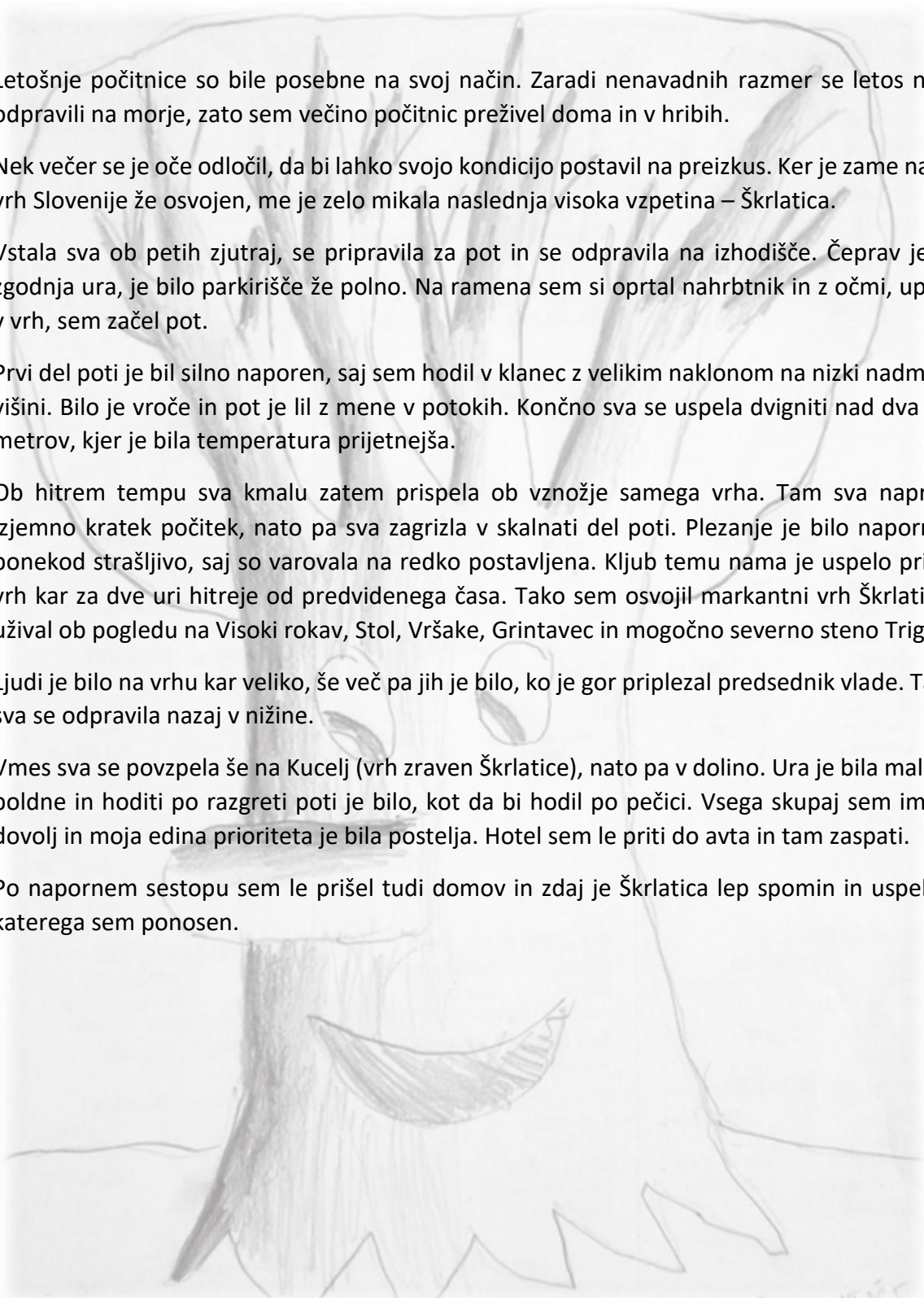
Prvi del poti je bil silno naporen, saj sem hodil v klanec z velikim naklonom na nizki nadmorski višini. Bilo je vroče in pot je lil z mene v potokih. Končno sva se uspela dvigniti nad dva tisoč metrov, kjer je bila temperatura prijetnejša.

Ob hitrem tempu sva kmalu zatem prispela ob vznožje samega vrha. Tam sva napravila izjemno kratek počitek, nato pa sva zagrizla v skalnati del poti. Plezanje je bilo naporno in ponekod strašljivo, saj so varovala na redko postavljena. Kljub temu nama je uspelo priti na vrh kar za dve uri hitreje od predvidenega časa. Tako sem osvojil markantni vrh Škrlatice in užival ob pogledu na Visoki rokav, Stol, Vršake, Grintavec in mogočno severno steno Triglava.

Ljudi je bilo na vrhu kar veliko, še več pa jih je bilo, ko je gor priplezal predsednik vlade. Takrat sva se odpravila nazaj v nižine.

Vmes sva se povzpela še na Kucelj (vrh zraven Škrlatice), nato pa v dolino. Ura je bila malo čez poldne in hoditi po razgreti poti je bilo, kot da bi hodil po pečici. Vsega skupaj sem imel že dovolj in moja edina prioriteta je bila postelja. Hotel sem le priti do avta in tam zaspati.

Po napornem sestopu sem le prišel tudi domov in zdaj je Škrlatica lep spomin in uspeh, na katerega sem ponosen.

Avtor risbe: Tadej Merše

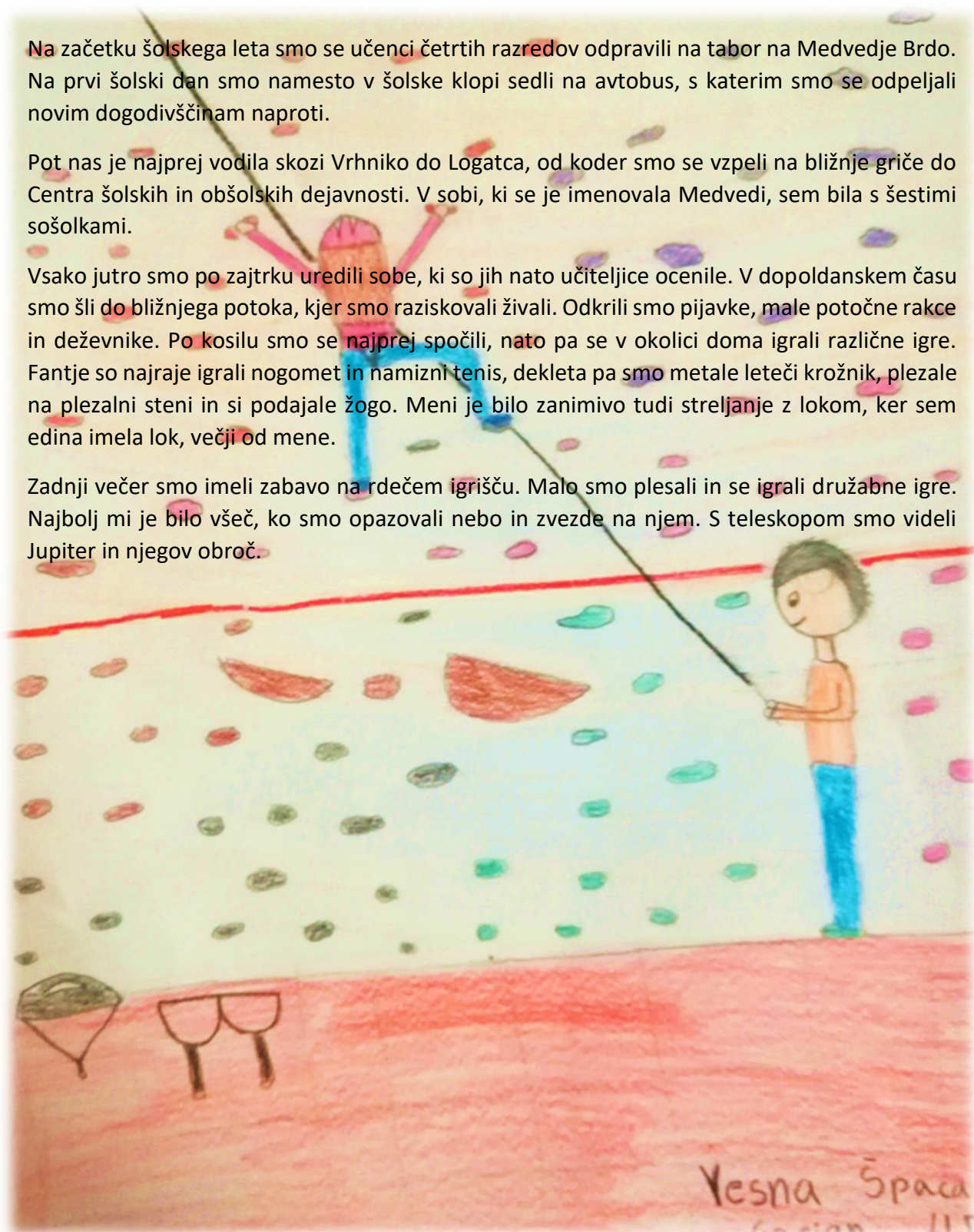
Medvedje Brdo – vtisi s tabora

Na začetku šolskega leta smo se učenci četrtyh razredov odpravili na tabor na Medvedje Brdo. Na prvi šolski dan smo namesto v šolske klopi sedli na avtobus, s katerim smo se odpeljali novim dogodivščinam naproti.

Pot nas je najprej vodila skozi Vrhniko do Logatca, od koder smo se vzpeli na bližnje griče do Centra šolskih in občinskih dejavnosti. V sobi, ki se je imenovala Medvedi, sem bila s šestimi sošolkami.

Vsako jutro smo po zajtrku uredili sobe, ki so jih nato učiteljice ocenile. V dopoldanskem času smo šli do bližnjega potoka, kjer smo raziskovali živali. Odkrili smo pijavke, male potočne rakce in deževnike. Po kosilu smo se najprej spočili, nato pa se v okolici doma igrali različne igre. Fantje so najraje igrali nogomet in namizni tenis, dekleta pa smo metale leteči krožnik, plezale na plezalni steni in si podajale žogo. Meni je bilo zanimivo tudi streljanje z lokom, ker sem edina imela lok, večji od mene.

Zadnji večer smo imeli zabavo na rdečem igrišču. Malo smo plesali in se igrali družabne igre. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo opazovali nebo in zvezde na njem. S teleskopom smo videli Jupiter in njegov obroč.

Avtorica risbe: Vesna Špacapan Gorjan

INTERVJU

SARA MAVRIČ IN NIKI HLADNIK

SARA BILBAN – gorska tekačica - intervju

Sara Bilban je učenka 8. b-razreda. Trenira gorski tek in osvojila je že veliko zmag. Ker je letos na Teku na Šmarno goro že drugič postala državna prvakinja v gorskem tekmu, sva se odločili, da jo bova intervjuvali.

Sara, koliko časa že treniraš ta šport?

To je četrto leto.

V katerem klubu pa treniraš?

V Šmarnogorski navezi.

Slišala sem, da si 28. avgusta zmagala na Bukovci. Ali si ponosna na svoj uspeh in ali si za to tekmo vložila veliko truda?

Ja, sem ponosna, ker vem, da je to težko doseči. V to tekmo sem tudi vložila precej truda.

Slišali smo nekaj tudi o zmagi na državnem prvenstvu. Kako pa si se na to tekmo pripravila? Verjetno ti zelo veliko pomeni.

Ja, zelo veliko mi pomeni, saj sem pred tekmo še predobro vedela, da če

Sara Bilban, 1. mesto, Tek na Šmarno goro

zmagam, bom prva v državi v moji kategoriji. Zato sem se res zelo potrudila. Pomenila pa mi je tudi veliko, saj je bila to domača tekma in sem dejansko poznala vsak kamenček na progi.

Ali si zelo razočarana, če na tekmi ne dosežeš želenih rezultatov?

Če ne dosežem želenega cilja, si rečem: »Ah, nič hudega, bom pač naslednjič boljša«.

Kako naporni pa so tvoji treningi?

Uf, včasih so kar naporni, vendar sem zaradi tega boljša ne tekamah.

Kolikokrat na teden pa imate treninge?

Petkrat na teden po uro in pol. To je kar veliko.

Kakšni pa so tvoji cilji v prihodnosti?

Ker letos ni bilo veliko tekem zaradi korone, bi se naslednje leto rada udeležila čim več tekem. Predvsem pa, da bi zmagala v Pokalu Slovenije v gorskih tekih.

Hvala, ker si sodelovala v najinem intervjuju in želiva ti veliko uspehov še naprej!

Hvala tudi vam!

Avtor: Maks Trampuž, *Štorklja* (slika v naravi)

Priloga 1 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1

INTERVJU

MARUŠA MALOVRH

Lana Žalac – mlada plavalka - *intervju*

Lana Žalac je preprosto, prijazno dekle, ki obiskuje 8. a-razred osnovne šole. Že od malih nog je navdušena plavalka. Pridno trenira, se pripravlja na tekmovanja in pri vsem tem ne pozabi na šolo. Spoznajmo, kako potekajo Lanini treningi plavanja.

Povej nam tri stvari o sebi.

Sem plavalka, dobro znam poslušati ljudi in rada pomagam.

Zakaj si se odločila ravno za plavanje?

Že moj brat je treniral plavanje, hodila sem na njegove tekme, zato sem se navdušila nad tem športom in se tudi sama vpisala v plavalni klub Olimpija.

Kdaj si začela trenirati in kolikokrat na teden treniraš plavanje?

Začela sem pri petih letih, in to enkrat na teden, potem so se treningi hitro stopnjevali in zdaj treniram šestkrat na teden ter včasih tudi zjutraj pred šolo.

Kako poteka trening in koliko časa traja?

Trening se začne s petnajstminutnim ogrevanjem, potem gremo v vodo ter odplavamo še

Lana Žalac na tekmi v Kranju.

ogrevanje v vodi, nato sledijo vaje ter glavna serija, ki je najtežji del treninga. Trening pa končamo z ohlajanjem oz. s sproščanjem mišic, temu tudi rečemo razplavanje. Če nam ostane čas, včasih tudi plavamo štafete. Trening v vodi traja eno uro in pol.

Koliko pa vas je v skupini?

V skupini nas je dvajset, starih od 10 do 14 let.

Imate zaradi korona virusa kakšne posebne ukrepe?

Zaradi korone je bilo na bazenu malo drugače, prvih štirinajst dni smo imeli maske na sebi, dokler nismo skočili v vodo. Med treningom pa smo vzdrževali varnostno razdaljo. Po nekaj tednih so bili ukrepi malo milejši. Na tekmah se nismo smeli družiti z otroki iz drugih klubov in tekme so bile brez gledalcev.

Kako treninge usklajuješ z šolo?

INTERVJU

Za šolo imam dovolj časa, saj se mi trening začne ob štirih popoldne, po treningu pa imam tudi čas za domače naloge ter učenje.

Katera pa je tvoja najljubša tehnika?

Moja najljubša plavalna tehnika je bila prsno plavanje, ampak zaradi bolečine v kolenu sem se posvetila malo več drugim disciplinam. Zdaj pa imam najrajši kravl.

Lana na tekmi v Ljubljani.

Kaj ti plavanje pomeni?

Plavanje mi pomeni prijateljstvo in zabavo.

Si prijatelje spoznala tam ali si jih poznala že od prej?

Prijatelje sem spoznala na treningih, saj se nihče iz razreda ni zanimal za plavanje. Tam sem spoznala svojo najboljšo prijateljico Nežo.

Si že šla na kakšno tekmovanje?

Da, na prvi tekmi sem bila že pri sedmih letih. Najbolj se spominjam tekme na Ravnah na Koroškem, kjer sem v štafeti osvojila svojo prvo medaljo.

Imaš pred tekmami kaj treme?

Da, na pomembnih tekmah me je zelo strah, ampak ko skočim v vodo, na ta strah čisto odmislim.

Te poleg plavanja navdušuje še kak drug šport oziroma dejavnost?

Zelo rada imam odbojko, čeprav nisem dobra v njej, jo pa rada spremljam po televiziji.

Imaš kakšnega vzornika v svetu športa?

Moj vzornik je Michael Phelps. Čeprav zdaj ne trenira več, je v svoji karieri osvojil kar nekaj rekordov ter olimpijskih medalj. Ena izmed mojih vzornic je tudi Anja Klinar, ki sem jo tudi osebno spoznala, saj me je trenirala preteklo leto. Bila je odlična plavalka, želim si, da bi tudi jaz osvajala take rezultate, kot jih je ona.

Zakaj bi pa ta šport priporočila drugim?

Plavanje priporočam, saj to ni samo tekmovalni šport, temveč ga lahko imaš tudi za zabavo. Priporočam ga tudi zato, ker lahko hitro spoznaš prijatelje, ter zato, ker lahko zelo uživaš v tem športu.

Lana, hvala za tvoje odgovore. Želim ti še veliko uspehov.

Najboljši v badmintonu – intervju z Rokom Trampužem

Roko Trampuž je učenec 7.b razreda, ki v prostem času trenira badminton. Že lansko leto me je pri športni vzgoji na badminton turnirju prevzela njegova igra. Ker sem želel izvedeti več o njegovih treningih, sem se odločil, da ga intervjuvam.

Zakaj si se odločil za treniranje badmintona?

Za badminton sem se odločil, ker ga je treniral že moj oči, ki je glavni trener v reprezentanci in ima tudi svoj klub.

Kdo te je navdušil za ta šport?

Prav tako moj oči.

Koliko krat na teden treniraš?

Treniram najmanj dvakrat, pa tudi petkrat na teden.

Katero tekmovanje pa ti je najbolj ostalo v spominu?

Državno tekmovanje, ko sem bil četrti.

Kje pa treniraš?

Treniram v Ljubljani v klubu Koneks.

Roko Trampuž na treningu

Ali imaš zdaj, v času koronavirusa, treninge in ali imate kakšne posebne ukrepe?

Prva dva tedna po karanteni smo imeli posebne ukrepe, velikokrat smo si razkuževali in umivali roke, nismo se smeli dotikati in morali smo vzdrževati razdaljo. Zdaj so ukrepi manjši, seveda, moramo, ko vstopamo v dvorano, nositi

masko in si razkužiti roke.

Ali se ukvarjaš z badmintonom tudi v prostem času?

Ja, saj je to moj najljubši šport.

Ali imaš vzornika?

Ja, imam. Ne vem, če je že kdo na tej šoli slišal zanj, je pa s Kitajske, ime pa mu je Lee Chong Wei in ne trenira več, saj je moral nehati trenirati zaradi raka. Je bil pa najboljši igralec na svetu, šestkrat zapored.

Ali bi rad treniral in igral badminton, tudi ko odrasteš?

Če bi prišel na višji nivo.

Hvala.

Anžej Polanc, *Jež* (slika v naravi)

Priloga 2 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1

Kozolec – nemi pričevalec naše kulturne dediščine – *anketa*

Lana in Sara sva se po ogledu razstave, ki je nastala v okviru Tedna kulturne dediščine, odločili, da narediva kratko anketo med učenci 4. b-razreda, ki so vidno sodelovali pri tem projektu. Nekaj vprašanj pa sva zastavili tudi učiteljici Alenki Degen.

Sara M.

Kaj je bila letošnja tema Tedna kulturne dediščine?

Letošnja tema je kozolec. Naredili smo veliko plakatov, lik o kozolcih. To je bilo zelo zanimivo raziskovati in upam, da se bo v Sloveniji še naprej ohranjala kulturna dediščina.

Kaj je bil tvoj prispevek?

Naredila sem plakat o kozolcu. To je vse, kar sem naredila, pa iz palčk za ražnjiče smo letos v razredu vsi naredili kozolce in so zdaj tudi na razstavi.

Kaj si izvedela novega o kozolcih?

Iz česa so narejeni, kje so, kakšni so, oblika in barva kozolcev. To je vse.

Katarina Cedilnik

Kaj je bil tvoj prispevek na Tednu kulturne dediščine?

Naredila sem plakat in cel naš razred je naredil svojo mini podobo kozolcev.

Kaj si novega izvedela?

Da obstaja več vrst kozolcev, da se dvojnimi kozolcem lahko reče tudi toplarji, da so narejeni iz različnih materialov, da so jih ljudje delali že v starih časih in da so zelo pomembni za Slovenijo.

Zakaj misliš, da je pomembno ohranjati kulturno dediščino?

Zato da se bodo naslednji prebivalci Slovenije spomnili na ljudi, ki so to dediščino ustvarili.

Pa misliš, da dobro skrbimo za ohranjanje kulturne dediščine?

Ja, lahko bi še naredili kakšen kozolec, lahko bi še kaj ustvarili.

Avtorica risbe v ozadju: Alina

IZ DOMAČE SKRINJE

Maks Trampuž

Kako si sodeloval pri projektu?

Z Maticem sva naredila plakat o kozolcih; kaj so kozolci, iz česa so ...

Si kaj novega izvedel?

Nič.

Čemu uporabljamo kozolce?

Za sušenje trave in raznega žita.

Ali je kakšen kozolec v bližini naše šole?

Veliko.

Ti je kakšen še posebno všeč?

Ne.

Lana A.

Kaj si novega izvedela o kozolcih?

Da so izredno pomembni za Slovenijo. Včasih so stebre delali iz lesa, zdaj pa delajo stebre iz betona, uporabljajo jih za sušenje, krme, trave, žita in sena.

Kaj ti je bilo všeč?

Da smo delali kozolce iz palčk za ražnjiče.

Alenka Degen, učiteljica

Kaj je bila letošnja tema na Tednu kulturne dediščine?

Letošnja tema, ki smo si jo izbrali tukaj na naši šoli, so bili kozolci.

Glavna tema letošnjega leta pa je bila *Spoznaj, varuj in ohrani*, vse pa se vrti okrog kulturne dediščine.

So vam bili plakati učencev 4. b-razreda všeč?

Izjemno sem uživala, ko so jih predstavljali oz. ko sem jih pogledala, kajti videla sem, da so se res zelo poglobili v kulturno dediščino in da so spraševali tudi starše, stare starše, da so pogledali tudi na internetne strani. Zdaj zagotovo veste več o kulturni dediščini in jo boste znali tudi bolj spoštovati.

Ali ste kaj novega izvedeli o kozolcih?

Ja, sem se kar nekaj naučila o kozolcih, o različnih stilih kozolcev, katere vrste imamo, kako se gradijo, kje vse imamo pri nas v Sloveniji muzeje kozolcev.

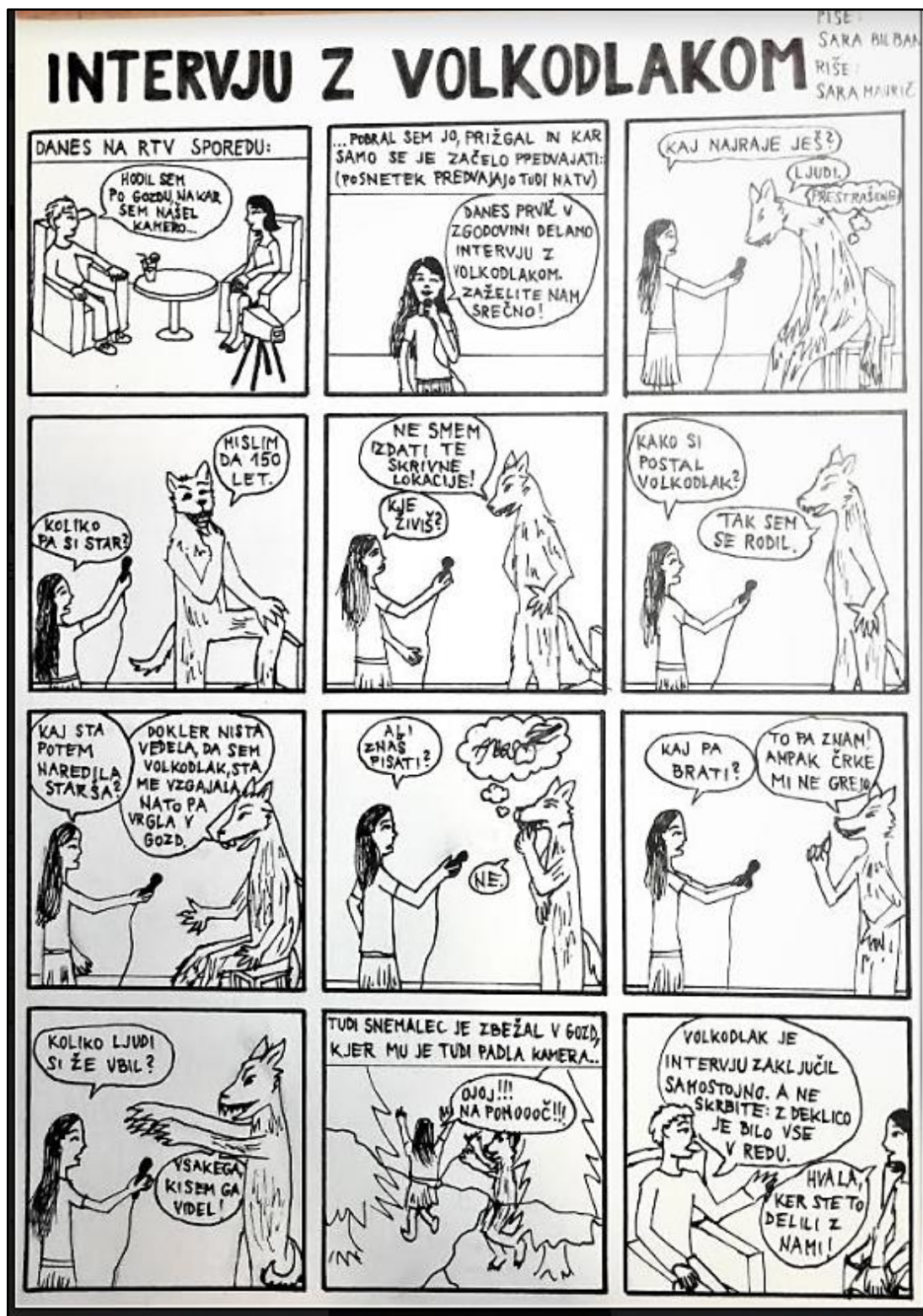
Zakaj pa menite, da je dobro spodbujati otroke k ohranjanju kulturne dediščine?

Moje mnenje je, da če poznamo našo preteklost, bomo potem tudi lažje živeli v sedanjosti in se potem tudi lažje znašli v prihodnosti. Kulturna dediščina nam zagotovo pove veliko o naših prednikih in prav je, da jo spoštujemo, kajti iz nje se lahko veliko naučimo, torej o načinih, kako so včasih delali kakšne stvari, v tem primeru kozolce.

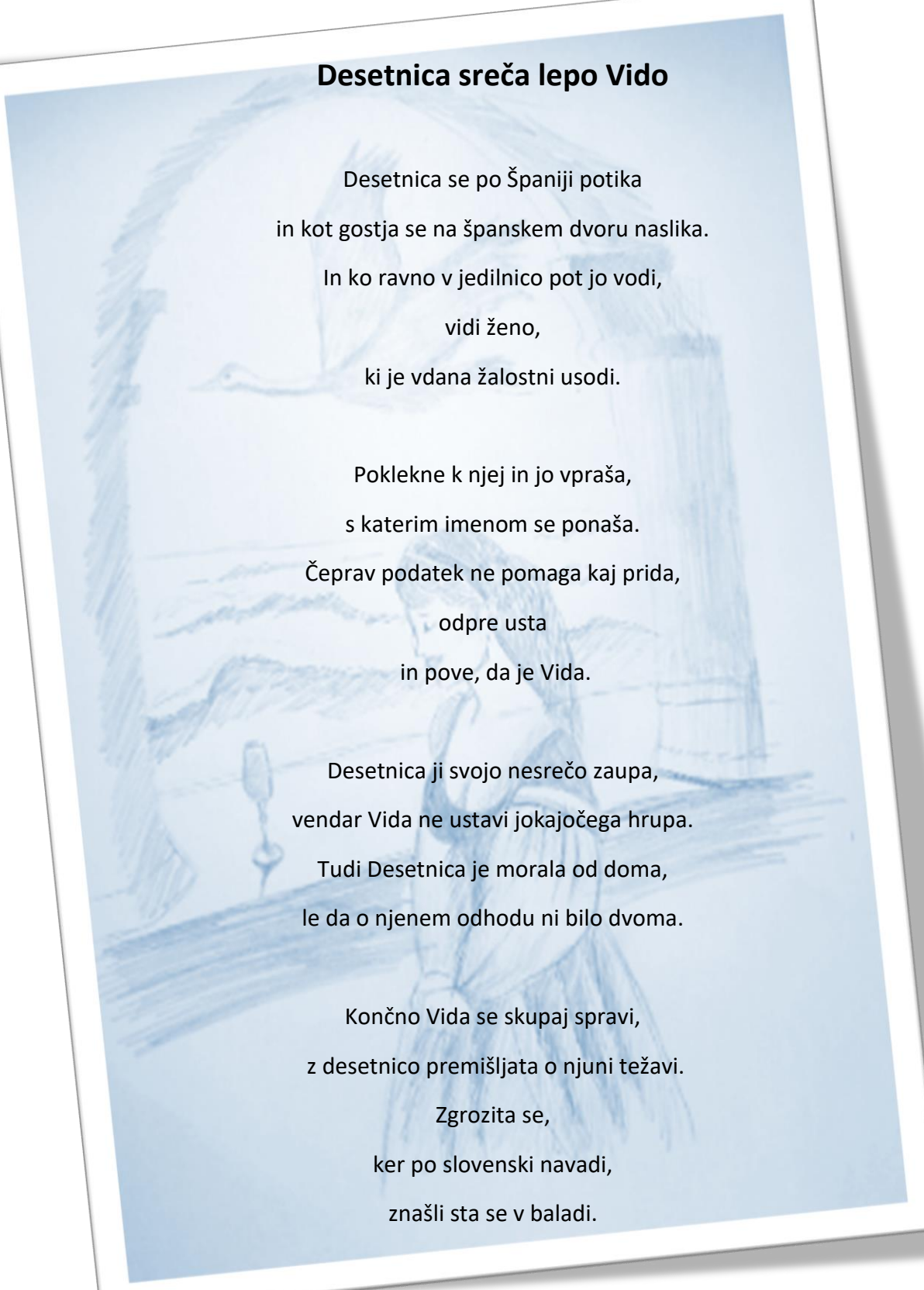
Hvala lepa.

Avtorica risbe v ozadju: Vesna
Špacapan Gorjan

Intervju z volkodlakom - strip

Desetnica sreča lepo Vido

Desetnica se po Španiji potika
in kot gostja se na španskem dvoru naslika.
In ko ravno v jedilnico pot jo vodi,
vidi ženo,
ki je vdana žalostni usodi.

Poklekne k njej in jo vpraša,
s katerim imenom se ponaša.
Čeprav podatek ne pomaga kaj prida,
odpre usta
in pove, da je Vida.

Desetnica ji svojo nesrečo zaupa,
vendar Vida ne ustavi jokajočega hrupa.
Tudi Desetnica je morala od doma,
le da o njenem odhodu ni bilo dvoma.

Končno Vida se skupaj spravi,
z desetnico premišljata o njuni težavi.
Zgrozita se,
ker po slovenski navadi,
znašli sta se v baladi.

Avtorica risbe: Laura Okorn

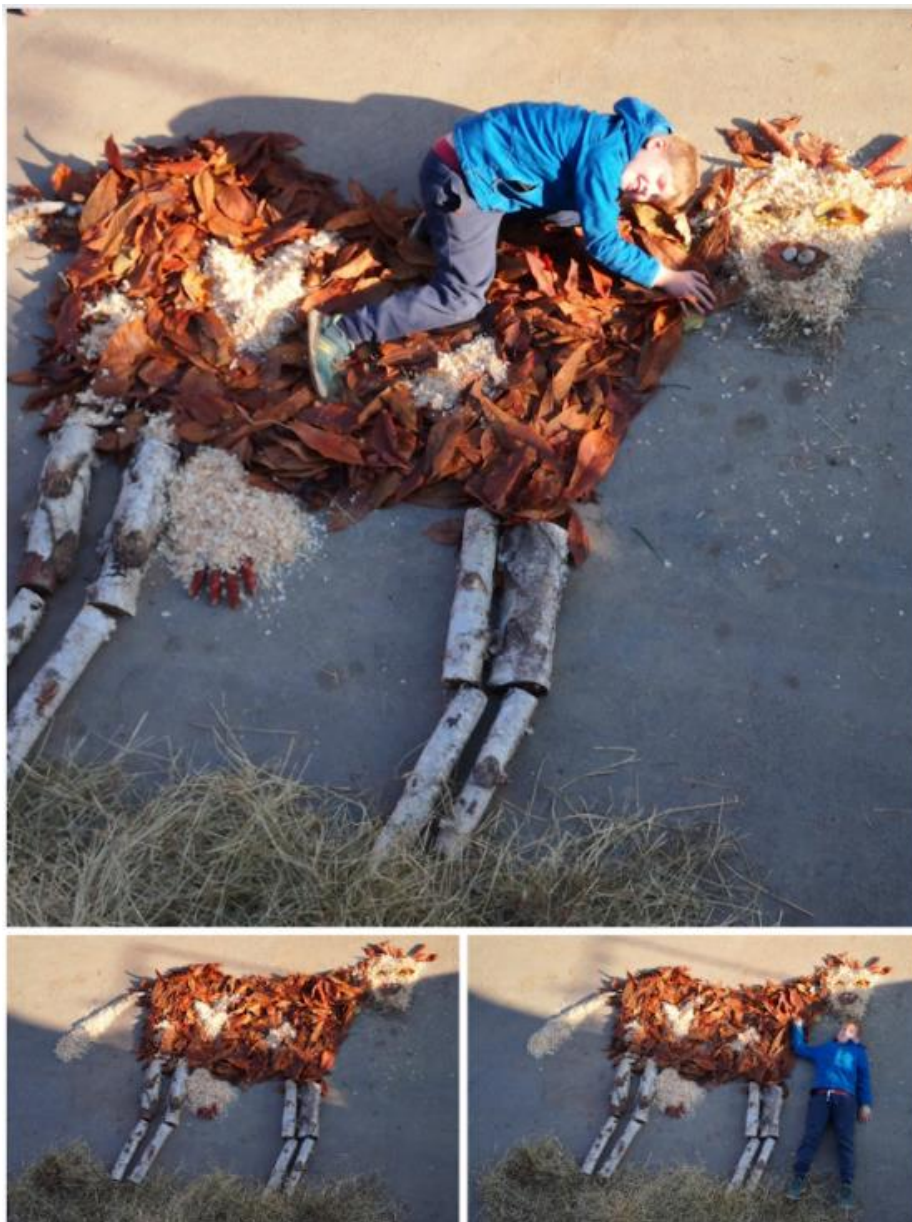
IZ DOMAČE SKRINJE

SVIT PETAČ

Srečanje desetnice in lepe Vide – strip

UMETNOST

Matic Erzar, *Krava* (slika v naravi)

Priloga 3 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

SARA MAVRIČ

Lenega čaka strgan rokav, pal'ca beraška, prazen bokal – misli ob branju Vodnikove pesmi

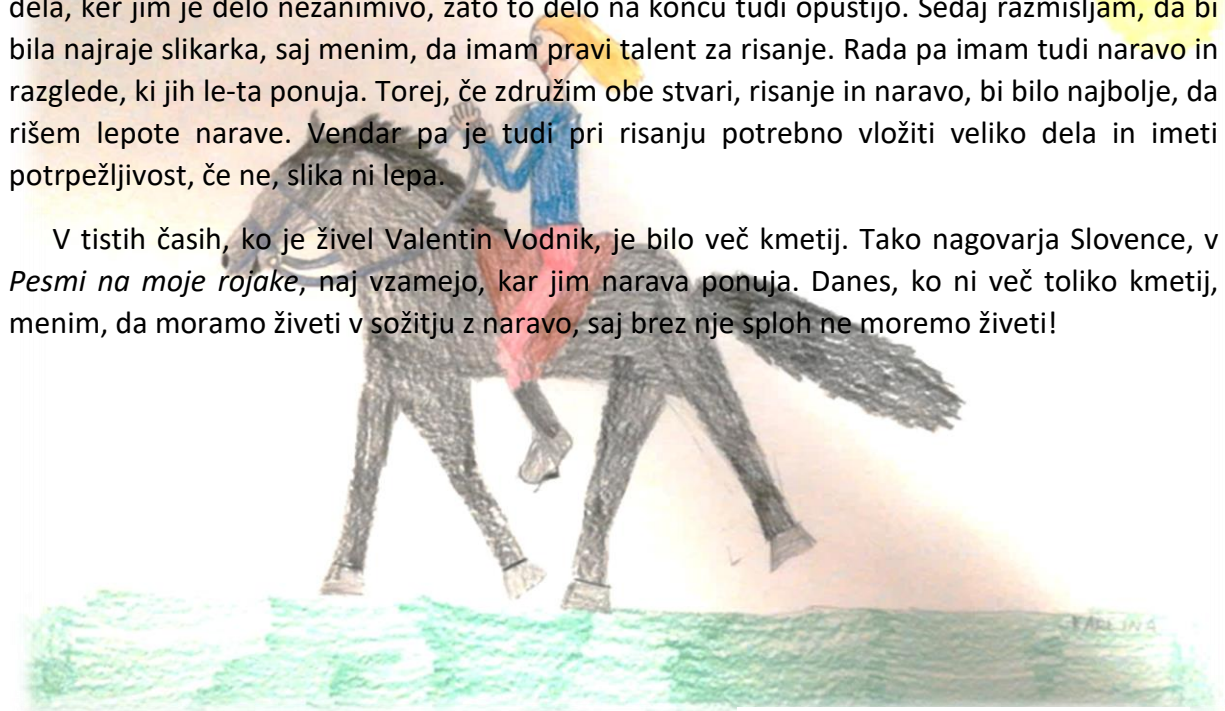
Misel iz naslova je Valentin Vodnik uporabil kot zadnje štiri verze v svoji pesmi *Dramilo*. Kot tudi v teh verzih, nas, Slovence, že skozi celo pesem opominja, kaj nam naša Zemlja vse ponuja. A le delaven in priden človek, ki opazi, kaj mu narava nudi, lahko pride daleč v življenju.

To Vodnikovo sporočilo upoštevam že sedaj, pa tudi v prihodnje ga bom. Ko bom hodila v srednjo šolo, se bom morala še več učiti in delati kot sedaj. Če povem po resnici, se mi zdi, da že sedaj nobene podrobnosti ne morem spregledati pri delu za šolo. To mi bo najbrž nekoč še prav prišlo, dandanes pa se mi ob kakšnih trenutkih zdi, da mi bo glavo razneslo, če ne bom šla ven. Tako je verjetno tudi prav, saj človek ni robot. V teh časih, ko smo zaradi koronavirusa skoraj cel dan pred računalniškim zaslonom, pa je sploh pomembno, da nekaj časa preživimo tudi na svežem zraku v naravi, da si malo odpočijemo misli.

A pojdimo nazaj k Vodnikovemu sporočilu. Verjetno so nekateri ljudje začeli beračiti, ker se jim ni dalo delati v službi. Zato so jo izgubili, s tem pa tudi denar za hrano in ostale stvari. Potem jim je banka odvzela hišo, saj niso mogli plačati položnic za elektriko in vse ostalo. To je le primer, kaj se nam lahko zgodi, če smo leni. A vedno ni tako, včasih ljudje izgubijo delo, čeprav ga dobro opravljajo.

Tudi jaz bi se že morala počasi odločiti, kateri poklic bom opravljala, ko odrastem. Pravijo, da je veliko ljudi, ki niso zadovoljni s svojim poklicem. Le-ti pa imajo sčasoma manj volje do dela, ker jim je delo nezanimivo, zato to delo na koncu tudi opustijo. Sedaj razmišljam, da bi bila najraje slikarka, saj menim, da imam pravi talent za risanje. Rada pa imam tudi naravo in razglede, ki jih le-ta ponuja. Torej, če združim obe stvari, risanje in naravo, bi bilo najbolje, da rišem lepote narave. Vendar pa je tudi pri risanju potrebno vložiti veliko dela in imeti potrpežljivost, če ne, slika ni lepa.

V tistih časih, ko je živel Valentin Vodnik, je bilo več kmetij. Tako nagovarja Slovence, v *Pesmi na moje rojake*, naj vzamejo, kar jim narava ponuja. Danes, ko ni več toliko kmetij, menim, da moramo živeti v sožitju z naravo, saj brez nje sploh ne moremo živeti!

Avtorica risbe: Karlina Novak

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

BELMINA SAMARDŽIĆ, JADE CHLOE FREZARD , IZAK GAYEN, MAID TAHIROVIĆ, MARK FROLOV

Kakšen je občutek, ko prideš živeti v novo državo? Ali je težko? Izak, Maid, Mark, Jade in jaz, Belmina, smo na kratko opisali svoj prihod v Slovenijo, kaj vse je bilo v novi državi novo za nas, s čim smo se morali soočiti ter kako se v novem okolju počutimo in nanj privajamo.

BELMINA

Kako jaz vidim Slovence? Kako je živeti v Sloveniji? Kako se bom znašla v šoli? In še veliko drugih vprašanj sem imela, preden sem prišla v Slovenijo.

Ko sem prvič prišla v Slovenijo, to je bilo že kar dolgo časa nazaj, se mi je Slovenija zdela kot najbolj zapletena država.

Še preden smo se z družino preselili v novo državo, sem se počasi začela zavedati in razumeti, da se bo to zares zgodilo, in začelo me je skrbeti, kakšno bo življenje v novi deželi – Sloveniji. Skrbelo me je predvsem to, kako se bom vklopila v novo okolje, ali me bo družba v šoli sprejela in še druge stvari. Na koncu, sem se odločila, da je najbolje, da se ne obremenjujem preveč.

Preselila sem se takrat, ko sem najmanj pričakovala. Bila sem presenečena, nisem se niti uspela posloviti od svojih prijateljev.

Prvi šolski dan je potekal precej dobro, celo bolje, kot sem pričakovala. Sošolci so bili tisti dan zelo prijazni, vsem pa nam je bilo seveda malce nerodno.

Na začetku mi nič ni bilo všeč, želela sem se vrniti nazaj v Bosno, ampak sčasoma sem razumela, da je za našo družino življenje tu boljše. Zdaj je minilo že eno leto, odkar sem tu, in skoraj devet mesecev, odkar sem bila nazadnje v Bosni.

Zelo pogrešam svojo hišo in sobo, najbolj pa svoje prijatelje.

Kako se mi zdi živeti v Sloveniji? Na začetku mi sploh ni bilo všeč. Zdaj pa sem se že kar navadila na vse in se počutim dobro.

Kakšni se mi zdijo Slovenci? Imajo nenavadna imena, menim, da so preveč aktivni, a verjamem, da se bom počasi vsega navadila. In upam, da ne bom imela prevelikih težav.

Avtor risbe: Jan Lukan

IZAK GAYEN

Ko sem prišel v Slovenijo, mi je bilo zelo dobro. Ni mi bilo vroče, pa tudi ni bilo komarjev. Ljudje so mi bili tudi takoj všeč, ker so bili zelo prijazni. Tudi hrana v Sloveniji je zelo dobra.

Všeč mi je, da je v Sloveniji veliko parkov in igrišč za otroke, saj tega v Indiji ni. Prav tako mi je všeč, da v Sloveniji pada sneg. Učenje je mnogo lažje kot v Indiji.

Dobil sem tudi možnost, da se lahko vozim z lepimi avtomobili, kot so avti znamke Porsche, Jaguar, Audi, Mercedes in BMW.

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

Videl pa sem lepe avte znamk Ferrari, Lamborghini, Bentley ...

Zelo pa pogrešam svoje prijatelje in očija. Pogrešam tudi nekatero indijsko hrano.

Slovenski jezik se mi zdi nekoliko težek.

Moral pa sem se odločiti, ali bom živel v Sloveniji s svojimi stricem, teto in z bratranci ali pa s svojimi starši v Indiji. Naposled sem se odločil, da bom živel v Sloveniji. Ta moja odločitev me je spomnila na pesem, ki sem jo prebral. Govori o pesniku, ki je obstal sredi gozda na razpotju dveh cest, vsaka od cest je šla v svojo smer. Ena je bila cesta, po kateri je hodilo veliko ljudi, po drugi cesti pa je hodilo zelo majhno število ljudi. Pesnik se je odločil za pot, po kateri je hodilo malo ljudi. In nad to življenjsko odločitvijo pozneje ni bil razočaran.

Avtorica risbe: Sara Mozetič

MARK FROLOV

Pred letom in pol sem prišel v Slovenijo, v mesto Ljubljana.

Prva stvar, ki me je presenetila, je bil jezik, slovenski jezik. Slovenski jezik je kot zelo star ruski jezik. Zastavljalo se mi je veliko vprašanj: Zakaj je nujna dvojina? Kakšne končnice imajo glagoli? Kako se sprega glagol biti? Vse te težave so nato izginile.

Druga stvar, nad katero sem bil presenečen, je bila hrana in slovenska

nacionlana kuhinja. Nekaterih živil Slovenci sploh ne poznajo, na primer svežega kopra. Slovenska kuhinja je drugačna in večine jedi jaz sploh ne maram. Vsa slovenska hrana se mi zdi zelo čudna.

In tretja stvar, to so slovenski umetniki, ki jih je, vsaj tako se mi zdi, zelo malo, zato vse nosi ime Prešeren, na primer Prešernov trg, Prešernova cesta, Prešernovo gledališče ...

Te tri stvari, ki sem jih naštel, me v Sloveniji najbolj presenečajo. A ko sem zdaj o njih razmišljal, se mi zdijo pravzaprav zanimive in ne več tako čudne, kot so se mi zdele na začetku.

Zdi se mi, da če bi se zdaj vrnil v Rusijo, bi bilo ravno obratno, veliko stvari v Rusiji bi se mi zdelo čudnih.

MAID TAHIROVIĆ

Ko sem prišel v Slovenijo, sem se ustrašil, kako mi bo šlo v šoli. Prvi dan v šoli sem bil prestrašen in nisem ničesar razumel, kar je govorila učiteljica. Sčasoma pa sem začel razumeti nov jezik, ker so mi drugi pomagali. Moje mnenje o Slovencih je, da so to ljudje, ki radi pomagajo, berejo in se radi ukvarjajo s športom.

Pogrešam pa babico, sošolce, sosede, jezik pa mesto.

JADE

Moje ime je Jade, stara sem 9 let. Prej sem živela v ZDA, zdaj pa živim v Sloveniji. Moji starši so iz Francije.

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

V Slovenijo smo se preselili zaradi očijske službe. Vesela sem, da sem se preselila sem, ker če se ne bi, nikoli ne bi spoznala te lepe države.

Ljubljana je zame zelo lepo mesto. Učenje slovenščine mi je vzelo veliko časa, ampak zdaj sem vesela, da mi je končno uspelo.

Upam, da bom lahko v Sloveniji študirala veterino in da bom dolgo živela v Sloveniji.

Avtor risbe: Matic Erzar

IZAK GAYEN

Nikoli ne obupaj – osebna pripoved

Življenje je niz vzponov in padcev ter mnogih spominov, dobrih in slabih. Kljub temu ne smemo nikoli odnehati. Rad bi vam povedal nekaj o svojem življenju.

V Indiji sem živel dvanajst let in soočil sem se s številnimi težavami, kot so neznosna vročina, gneča, komarji ... Na treninge karateja sem hodil v vročem vremenu pod žgočim soncem, na poti na treninge nogometa sem potoval z nabito polnimi vlaki in šolska torba, ki ni bila lahka, se je na poti v šolo pod vročim soncem, zdela še težja. Večino prostega časa sem preživel doma, ker v okolici, kjer smo živeli, ni bilo igrišča ali parkov. Bil pa sem potrpežljiv in staršem se nisem nikoli pritoževal, zakaj živimo v Indiji. Vedel sem namreč, da imata mama in oče takšno službo, ki je ne bi mogla kar tako opustiti. Nisem pa nikoli odnehal.

Težko mi je bilo tudi zato, ker sem šel v šolo ob enajstih dopoldne, vrnil pa sem se ob pol šestih popoldne. Ob tem času pa je bila zunaj že tema in nisem imel več časa, da bi se lahko igral. Ko sem prišel domov, sem si vzel le petnajst minut časa za odmor, nato pa sem se šel učiti. Vedno pa sem razmišljal o življenju v Sloveniji, a nisem želel zapustiti svojih staršev in sestre. Slovenija mi je bila všeč. Presenečen sem bil nad njeno lepoto, prijaznostjo ljudi in vsemi stvarmi, ki jih ponuja.

Letos pa je nenadoma prišel *ta virus* in nisem smel iti ven iz hiše, da bi se igral ali šel v šolo. Bil sem približno devet mesecev v karanteni. V tem času sem postal tako zdolgočasen in utrujen od tega virusa, da sem začel resno razmišljati o odhodu v Slovenijo, saj je bila Slovenija takrat v veliko boljšem stanju kot Indija. Ampak svojega življenja si nisem predstavljal brez staršev.

Najprej sem poklical teto, ki živi v Sloveniji, in jo vprašal, ali lahko živim pri njej. Teta je pritrdila. Za to sem teti in njeni družini zelo hvaležen. O vsem tem sem nato en mesec razmišljal, nato pa sem se odločil, da bom šel živeti v Slovenijo.

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

Ko sem mami povedal, da želim oditi živeti v Slovenijo, je bila vesela, zato ker je vedela, da je bila to že od nekdaj moja velika želja. Hitro je začela urejati stvari za naš odhod.

Ko je prišel čas, sem se šel posloviti od sosedov, ki sem jih imel tako zelo rad, saj so vedno skrbeli zame in so me vedno vabili na kosilo. Ko sem se poslovil od njih, sem imel solze v očeh, težko sem odšel od ljudi, ki sem jih imel rad.

Ko so slišali sorodniki, da grem živeti v Slovenijo, so me vsi prišli obiskat in mi prinesli darila. Nato sem končno povedal svojim šolskim prijateljem in bili so tako žalostni ... Devet mesecev se nismo srečali. Nekateri moji prijatelji pa so me kljub virusu povabili k sebi domov na kosilo.

Tako žalostno je bilo zapustiti svoje šolske prijatelje, skupaj smo namreč hodili v šolo enajst let in z njimi si delim veliko lepih spominov.

Končno je napočil dan mojega odhoda v Slovenijo, zato sem močno objel očeta in se od njega poslovil, v mislih pa sem imel najino srečanje ob letu osorej.

Zdaj končno živim v državi, ki sem jo občudoval. Dva meseca sta bili tu z menoj tudi moji mama in sestra. Pred dvema tednoma pa sta se obe vrnili v Indijo, bil sem zelo žalosten. Tako zdaj tu živim s teto in njeno družino. Začel sem hoditi v šolo in se zaljubil v eno dekle, ki je zdaj moja *punca*.

Za konec želim povedati, da življenje ni lahko in je zelo kratko, zato uživajte v vsakem trenutku svojega življenja, trdo delajte, ne izgublajte upanja, nikoli ne obupajte in ljubite svojo družino. Nič ni nemogoče in vse v življenju se zgodi z razlogom.

Avtorica risbe: Lea Šušteršič

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

ANA ŽOHAR JERAS in SOŠOLCI

Kaj je svoboda – izbor misli

Pri slovenščini v osmem razredu smo vsebinsko in slogovno primerjali dve pesmi s podobnimi motivi, ljudsko pesem Galjot in pesem Vladimirja Nazorja Galjotova pesem. Svoje poglede in razmišljanja, ki so nam jih vzbudile pesmi, smo predstavili v spisih. Pred vami je nekaj zanimivih misli o svobodi in družini.

NIK ZORC

Meni svoboda pomeni to, da lahko grem kamor hočem in delam, kar hočem, kadar hočem, ne da bi z mojimi dejanji prizadel ali ranil druge. Zdi se mi, da živim v svobodnem svetu, saj lahko v miru jem, pišem, spim, se umivam ... Če bi mi bila svoboda na kakršen koli način odvzeta, bi vztrajal, kolikor dolgo bi lahko, saj vsak človek želi živeti svobodno, a bi se čez čas zagotovo vdal, saj sem tudi jaz le človek.

ALEŠ DIJANOŠIČ

Svoboda je zame nekaj, kar si sam zaslužiš. Svobodo ima vsakdo, le da se nekateri tega ne zavedajo. Človek lahko naredi, kar hoče, a so lahko po dejanju tudi problemi oz. kazni. Z drugimi besedami, fizično lahko narediš nekaj proti zakonu, ampak so potem tudi posledice. Resnično svoboden si lahko samo, če se sam odločiš, da boš. Vrata svobode so pred nami vedno odprta, samo stopiti moramo skozi njih.

Svet ni pravičen in tudi nikoli ne bo. Svet je krivičen na vsak način in naloga ljudi je, da to vemo in razumemo in naredimo prihodnost, ki je odvisna od nas samih. Lahko pride do odvzema svobode človeka, ampak naloga posameznika je, da sam sebi

priskrbi boljšo prihodnost. Jaz bi se boril za svojo svobodo vse do zadnjega. Vse bi naredil, da bi postal ponovno svoboden. Nikoli ne bom obupal!

MAŠA KOSEC

Zame je svoboda nekaj zelo velikega, saj je nima vsak. Že to, da lahko grem na lasten vrt, je svoboda zame. A sedaj, v času epidemije, se mi res zdi, kot da so me omejili, a še vedno moram biti vesela, da imam omogočeno šolanje v šoli in ne doma. Zdi pa se mi, da so mi svobodo odvzeli.

TILEN MAČEK

Zame je svoboda velikega pomena, saj rad sam odločam o tem, kaj bom počel in česa ne. Pri tem pa se posvetujem s starši, saj so moji skrbniki. Zame je svobodni svet to, da nisi zaprt v eni sobi, ampak si lahko, kjer hočeš po svetu. /.../ V primeru, da bi mi odvzeli svobodo, pa bi poskušal misli usmeriti v reševanje problema in ne v žalovanje.

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

LAURA TKALČIČ VIRANT

Svoboda mi pomeni vse, to pomeni, da si prost kot ptica, da si sam svoj gospodar, gospodar svojega življenja. Svobodni svet pa meni pomeni svet, v katerem se odločam sam, imam pravice.

JURE ČEŠNOVAR

Meni svoboda pomeni, da grem lahko brez kakršnih koli problemov na Šmarno goro, na morje in smučat. Zdaj svet ni preveč svoboden, saj ne smemo iti v druge države in mogoče bomo spet obtičali doma, zaprti v karanteni. Če bi mi odvzeli svobodo, bi vztrajal, dokler mi ne bi uspelo.

JAKOB RENER JAVORNIK

Če bi se jaz znašel na galjotovem mestu, se ne bi vdal, v moji glavi bi stalno živela misel na družino in svobodo. Ti dve stvari nista samoumevni in bi jih morali spoštovati. Moje mnenje je, da je svoboda kot čas. Lahko jo imaš, lahko je nimaš. Vendar vedno te bo naprej gnala misel na družino. Ni pomembno, ali je naša usoda svetla ali temna, ali če si svoboden ali ne. Pomembno je, da imaš družino in da imaš nekoga rad in zaradi tega je vredno živeti in preskočiti vse ovire.

Kaj mi pomenita družina in dom – izbor misli

LAURA TKALČIČ VIRANT

Družina je nekaj najlepšega. Družina je zame podpiranje, druženje, spoštovanje ... Družina so ljudje, ki ti pomenijo veliko in te podpirajo, v žalostnih trenutkih potolažijo ... Družina je skupina ljudi, kamor spadaš. Dom pa je tam, kjer je družina, kjer se počutiš varno.

bil zelo žalosten. Meni dom pomeni družino. Družina mi je vse. Brez moje družine ne vem, kako daleč bi prišel. Imam najboljša starejša brata na svetu in pomenita mi zelo veliko. Moja mami mi pomaga oz. svetuje, vedno ko potrebujem njeno pomoč, četudi ne vprašam zanjo. Moj oče pa je zelo strog in zahteven. Imam zelo dobro družino, zdi se mi, da si ne bi mogel želeti boljše.

ALEŠ DIJANOŠIČ

Če bi jaz živel v tujini, bi najbolj pogrešal svojo družino, saj sem vedno imel težave z domotožjem. Vsakič, ko sem bil brez svoje družine za več kot dva tedna ali manj, sem

ŠPELA GORNIK

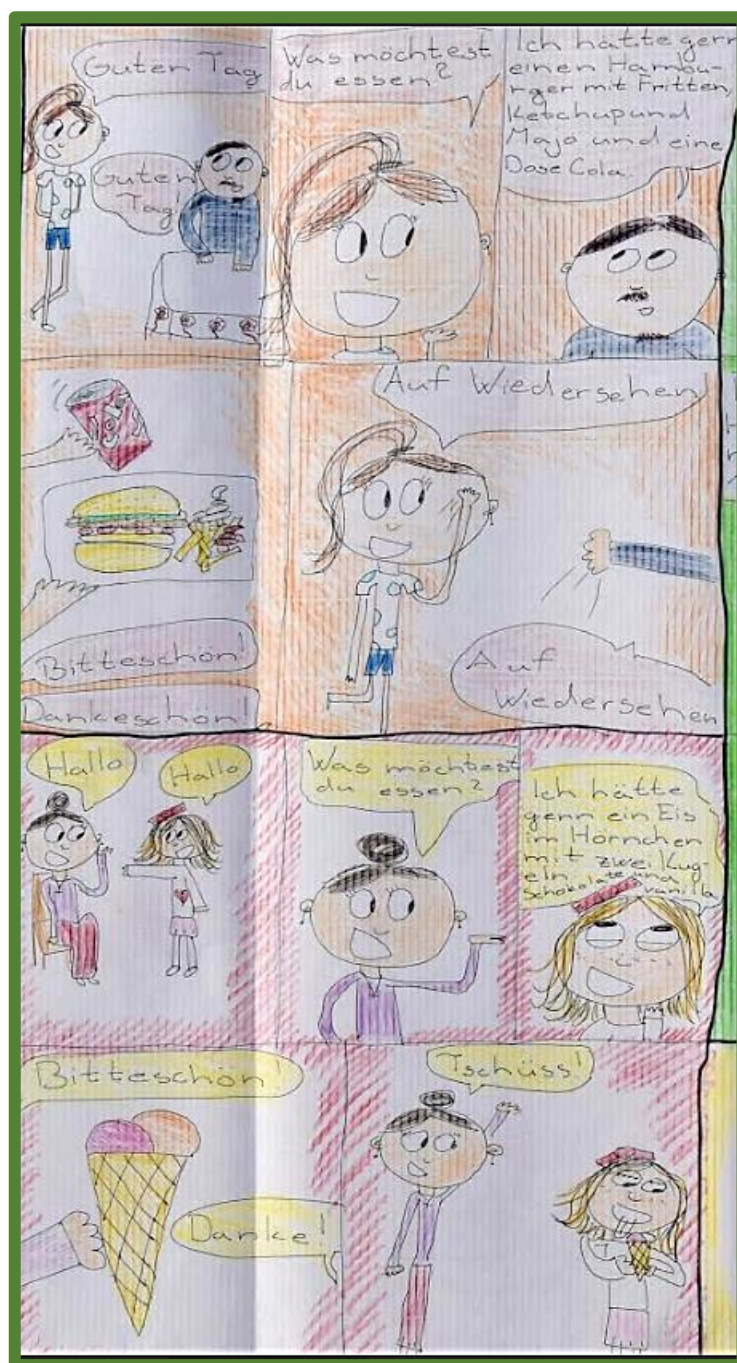
Družina mi pomeni preskrbljenost. Dom pa mi predstavlja varno in toplo zavetje.

Was möchtest du trinken? - der Comic

Was möchtest du essen? – der Comic

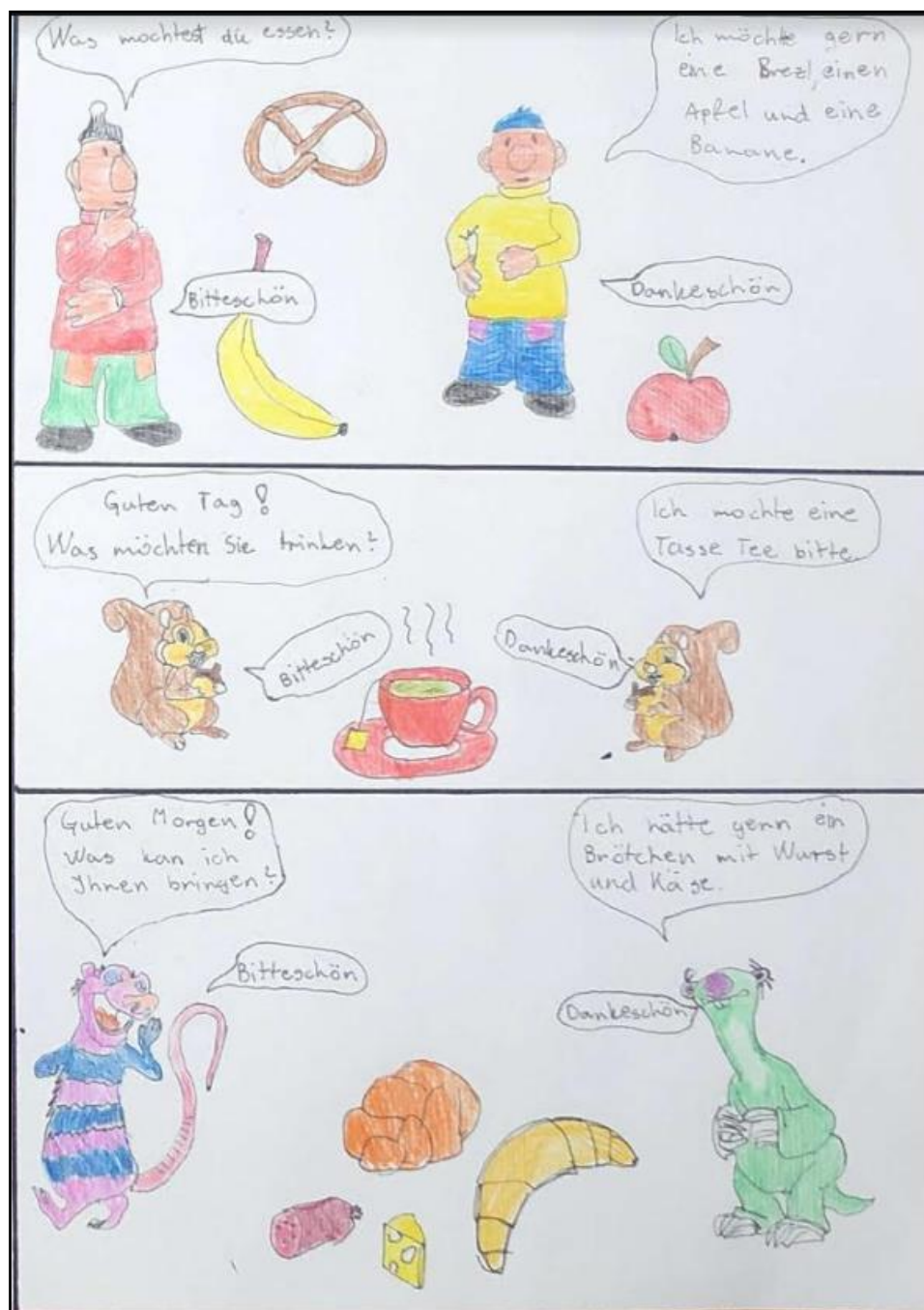
Das Faultier in dem Restaurant des Lamas – der Comic

JEZIKOVNI KOTIČEK

BRIN VOLOVŠEK

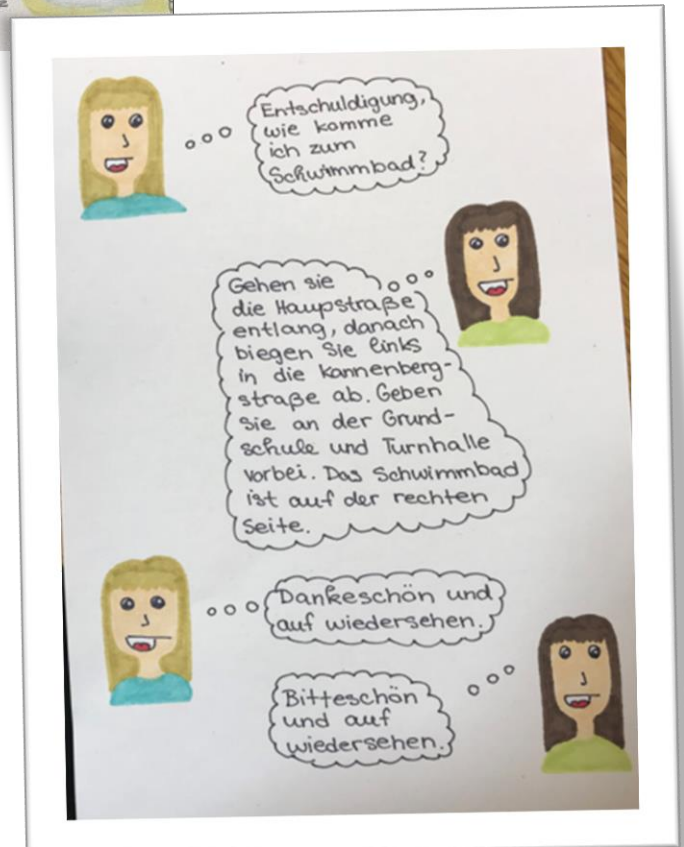
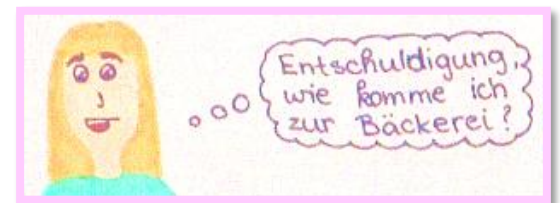
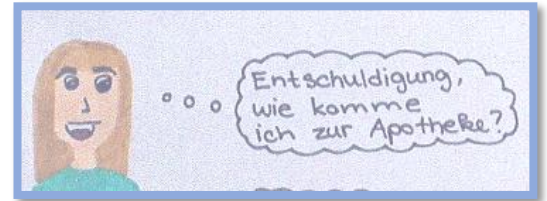
Die Brezel, der Tee und das Kipferl – der Comic

JEZIKOVNI KOTIČEK

EVA SRNEL

Wie komme ich zum/zur ... – Spiel mit uns!

JEZIKOVNI KOTIČEK

MARUŠA MALOVRH

Astérix et Obélix – la bande dessinée

NIKOLAJ VOLOVŠEK

Chez le Docteur - le dialogue

Le docteur: **Bonjour!**

Moi: **Bonjour, Docteur!**

Le docteur: **Qu'est qui ne va pas?**

Moi: **Je ne me sens pas bien. J'ai mal partout.**

Le docteur: **Ou as-tu mal?**

Moi: **J'ai mal au dos, à la tête, aux jambes, à la gorge, aux bras-partout.**

Le docteur: **Vous avez de la fièvre?**

Moi: **Oui, j'ai a la fièvre. J'ai de temperature 38.**

Le docteur: **Est-ce que tu as le rhume? Est-ce que ton nez coule? Est-ce que tu uteruse?**

Moi: **Non, pas de tous. Mais je tousse beaucoup.**

Le docteur: **Tu dois faire le test de Covid-19. Et voici ton ordonnance pour sirop pour ta gorge.**

Moi: **Oh, nooo. Vraiment?**

Le docteur: **Oui, bon chance.**

Moi: **Merci. Au revoir!**

Le docteur: **Au revoir! N'oublies pas de la masque!**

Ljubljana

O, Ljubljana, ti prelepa si,
ko ptički žvrgolijo ti.
Od kod imaš tak' lepe planke,
ko po ulicah hodijo te Ljubljanke.

Mladci na motorjih se podé,
kot mačke in miške se lové.

A, glej, ga – povodni mož
iz Ljubljanice zelene
že oči na peclje žene.

Tržnica s sadjem založena
in z zelenjavo preskrbljena,
zadaj pa še pisane rože,
ki čakajo gospode,
da razveselijo dame
in se odkupijo za svoje drame.

A na vrhu griča
ljubljski grad stoji,
okoli njega obzidje se šibi.
Ponoči pa iskrive zmajeve oči
prežijo
na radovedne ljudi.

RIMA PESNIKA LOVI

MATIC ERZAR

Pri čebelah glavna je MATICA

Meni pa lepa je Katica.

Jaz sem MATIC,

nisem še stric.

Nisem niti ATI,

ki hodi po solati.

Rad igram šah,

sploh če dam MAT.

Jana je moja MATI,

pred njo bežijo le copati.

Če pa si z mano TI,

se ti zvečer bolj spi.

Avtor risba: Jan Lukan

RIMA PESNIKA LOVI

LANA ALEŠ

V besedi mizar se skriva miza,
v raketi pa rak, v kateri je vsak
po svoje junak.

Vozilo je vozilo, lahko je
tudi voz, saj z njim se
zapelješ lahko tudi samo na dovoz.

V besedi vratar je beseda vrata,
skozi katera lahko vstopiš ali izstopiš.
Ključavnica je ključ, kot ključ do uspeha,
ali pa gosenica gos, ki ti vedno oporeka.
Kosilo kot kos, ki skozi okno ti čivka,
in računalnik kot račun, ki dobiš ga v
trgovini.
In še zadnja lonec, kot rima na ...
KONEC!

MATIC PAVŠEK

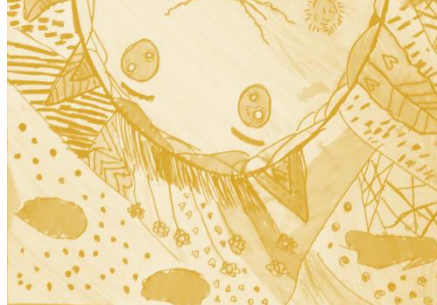
Lačni mizar

Domišljjava sraka vpraša kuhanega raka:

"Ali si že srečal večjega čudaka

kot je mizar, ki nosi mizo iz smetnjaka,

da bi na njej poglodal kost od okostnjaka?"

Avtorica risbe: Amina Halkić

RIMA PESNIKA LOVI

PATRICIJA URBAS

Živ žav

Rokavico najde roka,
v nogavico zdrsne noga.
Vsak lopar ima svoj par,
gobar gre veselo v bar.

Ko gremo v živalski vrt,
se v krtači skriva krt.
Kokos črn je kot kos,
gosenica lovi zdaj gos.

Sladoled je kakor led,
medved vedno liže med.
Nosorog 'ma velik rog,
rog postavljen je v krog.

Avtorica risbe: Zala Jančar

RIMA PESNIKA LOVI

BRIN VOLOVŠEK

Korona pesem

Kar korona naj razsaja,
nisem žaba, nisem krava.
Čoln Sava je požrla,
a ljubezen ni umrla.

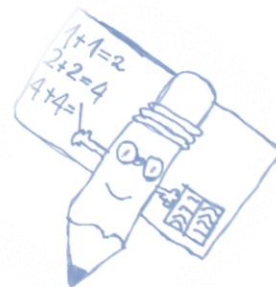
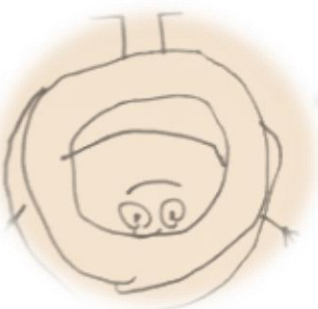
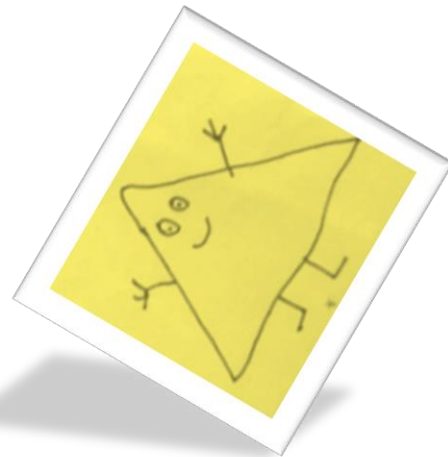
Vse na glavi zdaj stoji,
klikam, odpiram gori doli,
se priklapljam in odklapljam,
zdaj že glava me boli.

Saj oddal sem, ali ne?
Sem pozabil kaj, kdo ve!
Moja glava že brni,
klik za klikom se vrsti.

Kot po toboganu zdaj drvim,
skozi zoome in skoz splete,
skozi filme in priponke,
slikam, pošljem kužke, tete,
kar mi rečejo, storim.

Kaj mi mar, kaj kdo mi reče!
Sava naj kar mirno teče.
Triglav v soncu se leskeče.
Sneg iskri se, kos zapoje,
v vsakem drobci nekaj sreče.

Mozaik bom ta sestavil
in po svetu z njim bom hodil.
V sebi nosil košček sreče.
Kaj mi mar, kaj korona reče!

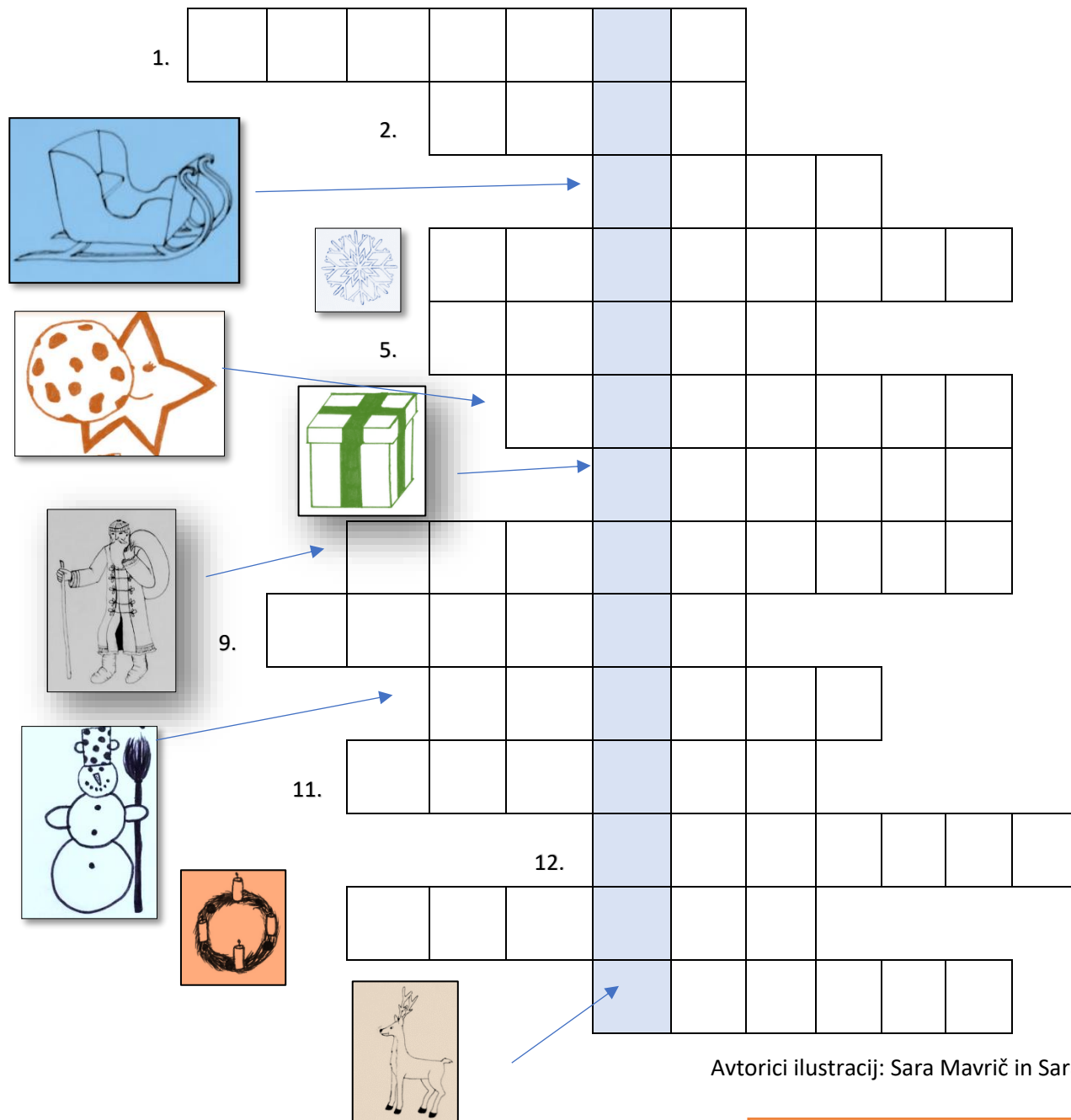

Avtor ilustracij: Janez Čampa

NAGRADNA KRIŽANKA

GAL KORENČ

NAGRADNA NOVOLETNA KRIŽANKA

Avtorici ilustracij: Sara Mavrič in Sara Bilban

1. Prvi dobri mož, ki pride v decembru.
2. Pada iz neba in vsi smo ga veseli.
5. Okrasimo jo z lučkami.
9. Majhna kapa.
11. Ko dobimo darila, se nam na obrazu nariše
12. Nosi nam darila za božič.

Geslo pošljite do 10. 1. 2021 na e-naslov:

VillasanctiMartni@gmail.com,

Izžrebali bomo tri srečnejše in jih nagradili.

SREČNO 2021!

Stella Marković, *Konj* (slika v naravi)

Priloga 4 v časopisu Villa sancti Martini, št. 1

Uredništvo časopisa Villa sancti Martini